

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Οι σιωνίοι νεόπλουτοι

Ο διακεκριμένος Γάλλος μουσικός κριτικός Αντρέ Ζερουά ήταν προσκαλεσμένος πρὸ ἡμερῶν στὴν ἑξοχική ἐστία κάποια μεταπολεμικῶν νεοπλουτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν διακρίνονταν καθόλου οὔτε γιὰ τὴ μόρφωσή τους, οὔτε καὶ γιὰ τὰ γούστα τους. Γιὰ τὴ εὐχαριστήση τὸν καλεσμένο του ὁ οἰκοδεσπότης ἔβαλε τὴν κόρη του ἐν καίρῳ σὲ πιάνο μὰ «οὐβερτοῦρα» τοῦ Μπειβαν. Εἶπε δὲ ἀλλῆθια ὅτι ἡ νέα δὲν τὴν ἔπαιξε καὶ ἀσχημα, κ' ὁ Ζερουά ἔσπευσε ἀμέσως νὰ συγχαρῆ τοὺς γονεῖς της. Τότε ὁ πατέρας μὲ δικαῖα ὑπερηφάνεια, εἶπε γεμάτος χαρὰ σὲ μουσικῶ :

— Καὶ τὴν ἀκούσατε ἔδω στὴν ἑξοχή ὅτι ἡ εἶνα ἀναγασμένη ἐν καίρῳ τὸ κομμάτι σύμφωνα μὲ μὰ λαϊκή ἔδωση που τὴ βεβαίως τυχαίως. Πού νὰ τὴν ἀκούσατε σὲ Παρίσι, ὅπου τὸ παίξει σύμφωνα μὲ τὴν ἔδωση πολυτέλειας ποὺ τὴς ἔχω ἀγοράσει...

Ἡ Μονμάρτηρ στὴν Κίνα

- Ποιὸ θ' εἶνε τὸ προσέχῃ σας τοῦαῖδι, ρωτοῦσαν τελευταία τὸ Ρολάνδο Ντορζελές.
- Ἴσως πάω στὴν Κίνα, ἀπάντησε ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀριστοτεχνικικοῦ πολεμικοῦ ἔργου «Ὁ Ἑλληνοὶ Σταυροί».
- Σκοπεῖτε ἴσως νὰ γράψετε κανένα ἔργο γιὰ τὴν Κινεζικὴ Ἐπανάστασι;
- Ὁχι, θὰ πάω γιὰ νὰ γράψω ἕνα ἔργο γιὰ τὴ Μονμάρτηρ.

Καὶ ὁ Ντορζελές ἐπερώθηκε γιὰ τὴ διαφώτισή τὸ συνομιλητὴ του :
- Ἐνα φιλολογικὸ ἔργο εἶνε μὰ βαθεὶ νοσταλγία...Καὶ γιὰ νὰ δημοσιευθῆ μὰ νοστολγία πρέπει νὰ βασίσεισαι μακριὰ ἀπὸ τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο θέλεις νὰ περιγράψης...

Ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Ντ' Ἀννουίντσι

Ὁ Ντ' Ἀννουίντσι, ἐφορηθεὶς πρὸ καιροῦ γιὰ τὸς μεγαλοφυεῖς ἀνθρώπους, ἀπάντησε ὡς ἔξης :

- Ἡ μεγαλοφυΐα εἶνε μὲ παθολογικὴ περίστασις. Οἱ μεγαλοφυεῖς ἀνθρώποις ἐμφυχωμένοι σχεδὸν ἀσυνείδητος ἀπὸ μὲ θεία ἀποχή... Μὰ ποῖσι ἀπὸ τοὺς ἀναγνωριμένους, ὡς μεγαλοφυεῖς, δὲν ὑπῆρξαν ἑλίθιοι... Ὁ Γκαίτε ὡς ἔδοξ ἀποστέλει ἔξοιρση μετατῆ αὐτῶν. Στὴν Ἰταλία δὲν ἔξρω παρὰ δύο μὲ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δεπῆσι ἀναγνωρίσθησαν ὡς μεγαλοφυεῖς. Ὁ πρῶτος εἶνε ὁ Λεονάρδος ντὰ Βίντσι, ὁ ὁποῖος ἦταν συγχρόνως ζωγράφος, γλύπτης, ἀρχιτέκτων, μαθηματικὸς καὶ φιλόσοφος.

- Καὶ ὁ ἄλλος ; τὸν ἐρώτησε ὁ συνομιλητὴς του.

Κατάλληλος ποὺ ἐντόλησαν νὰ τοῦ ὑπαβάλουν μὲ τέτοια ἐρώτηση, ὁ συγγραφεὺς ντὰ Ριμινί, ἔκτετασε τὸ συνομιλητὴ του χωρὶς νὰ τοῦ ἀπαντήση...

Ἡ μεγάλες λουτροπόλεις

Οἱ περισσότερες ἀπὸ τίς μεγάλες κοσμικὲς λουτροπόλεις τῆς ἐποχῆς μας λανθασίθησαν κατὰ τὸν παρῶμένο αἰῶνα ἀπὸ διαφόρους συγγραφείς : ἡ Τρουβίλ ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο Λουμᾶ, τὸ Ἐτρατῆ, ἀπὸ τὸν Ἀλφόνσο Κάρο, τὸ Παρί - Πιλᾶ ἀπὸ τὸν περιφημο δημοσιογράφου Βιλαρσάν, τὸ Καμποῦ ἀπὸ τὸν συγγραφεὴ τῶν «Δύο Ὀρφανῶν» δ' Ἐνναρδ. Ἡ πόλις αὐτῆς ἦσαν τότε τὰ καταφύγια, κατὰ τὸ παλοκαιρὶ τῶν παροχάτων συγγραφέων σὲ ὁποῖα ἡ ζωὴ ἦταν εὐκολὴ καὶ σὲ ὁποῖα σιγά-σιγά παρῆσαν καὶ τοὺς φίλους τῶν.

- Τὸ νομῆ εἶνε σαράντα λεπτὰ τὴν ἡμέρα γιὰ τοὺς ζωγράφους καὶ πενήντα γιὰ τοὺς ἄλλους πελάτες, εἶπε ἡ ἰδιοκτητρία ἐνὸς ἐνοδοχείου τῆς Τρουβίλ σὲ τὸν Ἀλέξανδρο Λουμᾶ ὅταν ἔκλειον ἔφθασ' ἔτσι γιὰ πρώτη φορὰ.

Καὶ συνέχισε ἡ ἀγαθὴ γυναίκα :

- Ἐδὼ τρώει κανεὶς ὅτι θέλει : σόψα, γαρίδες σολάτα, ψάρια μαγιονέζα, μπεκᾶτες ψητῆ καὶ ἄλλων τῶν εἰδῶν τὰ φρεσκά...

Μακάρι μοιροῖ ! Γιὰ νὰ τὰ ζῆ κανεὶς σήμερα στὴ Τρουβίλ ἢ στὴ γειτονική τῆς Νεβίλ πρέπει νὰ εἶνε Ἄγγλος λόρδος ἢ Ἀμερικανὸς πολυτετακομμορσοχός. .

ρολίνα ἄρχισε νὰ κολακίει τὴν Ἔμμα. Τὴν ἐπροσκάλεσε στὴ Σιελμα καὶ ἡ χίρα λαίδη ἔβγα γρήγορα ἡ εὐνοομένη τῆς βασιλισσας. Ἔμμαινε ὁποῖα ὄρα κ' ἂν ἤθελε σὲ τὸ παλάτι, σὲ τὸ θέατρο καθὸ τὰν σὲ βασιλικὸ ἔσπασο, σὲν περίπατο ἔβγαίνε μὲ τὸ βασιλικὸ ἄμπελ, διπλα στὴ βασιλισσα.

Ἐπὶ τέλος : ἡ βασιλισσα ἔφανερωσε στὴν Ἔμμα Λυόννα τὸ μυστικὸν τῆς. Ἐπλοχε μισροσά τῆς καὶ τῆς ἀπῆρε τὸ χέρια ποὺ γέμει μὲ φιλία.

- Ἡ θεὰ πρόνοια βίβει σὲ χέρια σου τὴν τύχη τοῦ Ἰταλικῶ θρόνου, τῆ εἶπε. Φίλη μου, ἀγαπητῆ μου φίλη, θὰ θελήσης νὰ εὐερ μετήσης μὰ δυστυχισμένη βασιλισσα ; Ἐσὺ, μόνο ἐσὺ μορσις νὰ τὸ πᾶνης αὐτό...

Ἡ Ἔμμα Λυόννα δὲν κρατοῦσε κᾶνι τῆς βασιλισσας γιὰ τὴν περιφρόνηση ποὺ τῆς εἶχε δεῖξη ἄλλοτε. Τῶρα ποὺ τὴν ἔβλεπε νὰ ελαίη σὰ μὲ δυστυχισμένη γυναίκα, ἡ καρδιά τῆς ἐράγιζε. Κ' ἔπειτα, μὰ σέψη ἀκίμα περὸς μὲς ἀπὸ τὸ μυαλό τῆς : Νὰ σερωσῆ ἕνα θρόνο, νὰ ἀποκατοστήσῃ ἕνα βασιλῆο, δὲν ἦταν αὐτὸ μὰ ἐπιτυχία, ἕνας θρίαμβος γι' αὐτήν ; Τῶνορα τῆς δὲν θὰ τὸ θυμότανε σὲ μέλλον ὅσοι θὰ διάβρασαν τὴν ἱστορία τῆς Ἰταλίας ; Γατὰ τὸ παρὸ ποὺ θὰ ἔκμανε σὲ τοῦτοι, ἀνθρώπους οὔτε σφερότανε ἡ φιλόδοξη αὐτῆ γυναίκα Ἐκεινο ποὺ ἤθελε ἦταν νὰ ἐξασθῆ καὶ ἀπὸ φτωχὴ κόρη τοῦ λαοῦ νὰ γίνη πρωστᾶτρια ἐνὸς βασιλικῶ θρόνου.

- Ἐφίλησε τὴ βασιλισσα καὶ σημάθηκε.
- Ὁ πάω δ, τὰ μορῶ ! τῆ εἶπε.
- Ὁ Θεὸς νὰ σὲ βορῆθησῃ, τῆ ; ἀποκρίθηκε ἡ βασιλισσα δαρκροσμένη.

Ἡ Ἔμμα Λυόννα ἐξερεῖ στὴ ναυαρχίδα. Ὁ ναύαρχος ἦταν τραλλεὶ ἀπὸ τὴ χαρὰ του βλέποντας τὴν ὄραια λαίδη Ἀμιλτων νὰ τὸν ἀποσέπεται. Ἄλλ' οἱ δυκόλλες ἦταν πολλῆς ! Ὁ Νέλσον ἦταν ἕνας πιστός ὑπηρέτης τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆ πολιτικῆς του. Ἦταν ἕνας ἐγκρις πολεμιστής, τὸν ὁποῖον ἔπαινε σκληρόνη οἱ ναυμαχίες, οἱ κίβουνοι καὶ ἡ ἄωια τοῦ πολέμου. Ἡ Ἐδῶνη ὁλόκληρη εἶχε γορμαρᾶ τὰ μάτια ἔκᾶνω του καὶ ἡ πᾶθος του πρᾶξη εἶχε μὲ ἔξωροσῆ σημασία. Καὶ ὁ ναύαρχος αὐτὸς εἶχε ὑπογράψῃ μὲ τὸ ἴδιο του τὸ χέρι τὴ συνθήκη ποὺ ἤθελε νὰ ἀκρωσῆ ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ὄμορφιά τῆ ; Ἐμμοις Λυόννας ἦσαν ἀσύγκριτη. Καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Νέλσον γι' αὐτὴν ποὺ μεγάλη καὶ φιλογρη...

Ἡ βασιλισσα περίεμε μὲ ἀγάπια. Τὴ θὰ γένονταν ; Τὸ παχνίδι ποὺ ἔπαιξε ἦταν ἐπικίνδυνο. Ἄν ἡ Ἔμμα ἀποκίνανε ; Ἄν ὁ ναύαρχος ἔμνε ἀκαμπτος ; Ἄν τὸ πρᾶγμα μαθεύτανε, τὴ μεγάλο διπλωματικὸ σκάνδαλο, τὴ ἀφορμὴ γιὰ καινούργιους πολέμους, ποὺ θὰ εἶχαν ἴσως καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα ! Ἄλλ' ἡ Ἔμμα Λυόννα δὲν εἶχε ἀποκίχη.

Ἰστωρ' ἀπὸ λίγες ὄρες ἕνας ἀπεσταλμένος ἔφερε ἕνα σημεῖωμα στὴ βασιλισσα μὲ τὸ λόγια : «Ὅλα πᾶνε καλά». Καὶ τὴν ἐπομένη ὁ Νέλσον εἰδοποιούσε τίς αὐτῆς τῆς Ἐδῶνης ὅτι ἡ συνθήκη εἶχε τροποποιηθῆ. Ὁ θρόνος τῆς Ἰταλίας ἐανάστασε τὴν παλιὰ του δόξα.

Ἐτσι ἡ Ἔμμα Λυόννα ἔβγα ἡ αἰτία ὅστε ἕνας εὐγενὴς ναύαρχος νὰ ἀρνήθῃ τὴν ὑπογραφή του καὶ εἰκοσι χιλιάδες ἀνθρώποις ἀπὸ τίς καλύτερες δημοκρατικῆς εἰσῆγνεσις τῆς Ἰταλίας νὰ βροῦν τὸ θάνατο ἢ νὰ ζῆτουμε δυστυχισμένους μὲσα στίς φυλακὲς καὶ στίς ἐξορίες. Δισθᾶνόντανε ἄραγε ὑστερα κομμὸ τῆψη στὴ συνείδηση τῆς ἡ φιλόδοξη αὐτῆ γυναίκα ; Ὅσο μεγάλανε ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη τοῦ ναυάρχου, τόσο μεγάλανε καὶ ἡ δικη τῆς ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη. Ἄλλὰ ἀρκεῖ νὰ εἶνε κανεὶς δοξασμένος καὶ ἱσχυρός γιὰ νὰ εἶνε καὶ εὐτυχημένος ;

ΛΑΙΚΗ ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ

Η ΤΣΟΥΚΝΙΔΑ

Ἡ τσουκνίδα, ἡ περιφρονημένη ἔδω στὴν Ἑλλάδα εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ μὲ χροῖσμα φυτὰ.

Καὶ ὄμως ἔμεις ὄχι μόνον δὲν τὴν χρησιμοποιοῦμε ἀλλὰ, ὅπου τὴν βροῦμε, τὴν ξεροκίζονομε.

Ἡ τσουκνίδα παρᾶσι σὲ ζῶα δροσιστῆ καὶ ἀφρονη τροφή. Ὅταν ἡ ἀελάδες τρέφονται μὲ τσουκνίδα, τὸ γάλα τους αὐξάνει σὲ ποικιλότητα καὶ σὲ ποσότητα, γίνεται δὲ περισσότερο ζαχαρῶδες.

Στὴν Ἐδῶνη τὴν χερη χρησιμοποιεῖνε ὡς ἔξως : Τὴν ἀνοίξη κάρβουν τὰ νέα τῆ βλαστάρια καὶ τ' ἀπίνου νὰ μαραθῶσιν σὲν ἄερα. Ἐπειτα τὰ ἀναπατεῖνε μὲ ἀναλογία 1 πρὸς 4, μὲ τὴ συνειδημένη τροφή τῶν κτηνῶν. Ἐτσι τὰ ζῶα τὴν τρώνε, χωρὶς νὰ ἐρεθίζετῃ ἡ γλῶσσις τους ἀπὸ τὰ ἀγκάθια.

Τὰ ὄρνιθια παχαίνου πολλὰ, ἂν τρέφονται μὲ σπόρους τσουκνίδας. Καὶ ἡ κότες κάνουνε πολλὰ αὐγὰ, ἂν μὲσα σὲν πτεροῦρά τους, κᾶναι ψιλὰ κ' ἀνακατέψαι κανεὶς, φύλλα χλωρὰ καὶ πρᾶσινα τσουκνίδας.

Ὁ λόρδος Ἀμιλτων

